

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobkyne: **Mgr. Z.**, bytom P. zastúpená advokátom *JUDr. P., Advokátska kancelária v P.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, Pribinova č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí ministra vnútra SR zo dňa 3. júna 2008, č.p. SLV-51/PK-2008, a č. KM-1008-PK-2005 zo dňa 12. augusta 2005, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 22/2009-47, 2S 87/2009 zo dňa 12. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 22/2009-47, 2S 87/2009 zo dňa 12. mája 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR zo dňa 3. júna 2008, č.p. SLV-51/PK/2008 a zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR zo dňa 12. augusta 2005 č. KM-108/PK-2005, žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu mal preukázané, že personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 237 zo dňa 30.5.2005 bola žalobkyňa prepustená zo služobného pomeru príslušníčky PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., pretože svojím konaním porušila služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom; rozklad žalobkyne proti tomuto personálnemu rozkazu minister vnútra SR rozhodnutím zo dňa 12.8.2005 č. KM-108/PK-2005 zamietol a personálny rozkaz potvrdil, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2005, žalobu o preskúmanie uvedeného rozhodnutia žalobkyňa na súde nepodala; dňa 30.5.2007 bol žalovanému doručený návrh

žalobkyne na obnovu konania vo veci jej prepustenia zo služobného pomeru príslušníčky PZ s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 2To 222/2006-351, ktorým bol rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 29T 159/2005-313 zo dňa 10.5.2005 zrušený a žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť na rovnakom skutkovom základe ako konania, ktorým mala porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom; dôvodom oslobodenia žalobkyne spod obžaloby bola skutočnosť, že nebolo dokázané, že uvedený skutok spáchala žalobkyňa; rozhodnutím zo dňa 27.2.2008 č.p. SPC-324/1-2007 žalovaný zamietol návrh žalobkyne na obnovu konania, pretože nezistil skutočností odôvodňujúce obnovu konania vo veci jej prepustenia zo služobného pomeru príslušníčky PZ podľa § 192 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.; proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa podala rozklad, ktorý minister vnútra SR rozhodnutím č.p.: SLV-51/PK-2008 zo dňa 3.6.2008 zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil, v odôvodnení rozhodnutia okrem iného konštatoval, že žalobkyňa vo svojej výpovedi zo dňa 21.4.2005 sama doznala svoje protiprávne konanie a podrobne popísala aj konanie odsúdeného M., poukázal na to, že skutok uvedený v rozhodnutí o prepustení je širší, než je skutok uvedený v oslobodzujúcom rozsudku, pričom skutok z personálneho konania sa opiera predovšetkým o výpoveď žalobkyne zo zápisnice zo dňa 21.4.2005, ktorá bola vykonaná pred začatím trestného stíhania, podľa názoru žalovaného ju preto príslušný trestný súd zrejme nevyužil, žalovaný mal za to, že v konaní o prepustení bolo možné túto výpoveď využiť, pretože bola vykonaná v súlade s platným právnym stavom vyšetrovateľom PZ; minister vnútra SR v napadnutom rozhodnutí záverom konštatoval, že niet jediného dôvodu, ktorý by zakladal povolenie obnovy konania v predmetnej veci a neexistuje ani žiadna vecná ani právna opodstatnenosť jej povolenia.

Krajský súd poukázal na to, že zákonným predpokladom pre obnovenie právoplatne skončeného konania podľa zákona č. 73/1998 Z.z. je zistenie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré vyšli najavo dodatočne, po právoplatnom skončení pôvodného konania, pričom musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy takej kvality, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie, teda musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy takej kvality, ktoré keby sa uplatnili v pôvodnom konaní, mohli by zmeniť názor správneho orgánu na rozhodnutie vo veci, naviac je potrebná existencia objektívneho dôvodu, ktorý znemožnil policajtovi alebo nadriadenému uplatniť konkrétnu skutočnosť alebo dôkaz v pôvodnom správnom konaní, či už prvostupňovom alebo opravnom, prostredníctvom obnovy konania teda možno riešiť skutkové nedostatky správneho rozhodnutia vyhodnotením skutočností alebo vykonaním dôkazov, ktoré neboli známe alebo neboli uplatniteľné v pôvodnom konaní.

Krajský súd po preskúmaní veci sa stotožnil s názorom žalovaného, že v prejednávacom prípade uvedené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania o prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru splnené neboli. Prisvedčil žalovanému, že v zmysle ustálenej súdnej praxe a judikatúry NS SR je personálne správne konanie nezávislé od výsledkov súbežne prebiehajúceho trestného konania a jeho výsledok nie je vo vzťahu ku konaniu o prepustení príslušníka PZ ani predbežnou otázkou. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že ani prípadné oslobodenie prepusteného policajta spod obžaloby z trestného činu, neznamená, že sa nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobných povinností podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

Podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci rozsudok, o ktorý žalobkyňa oprela návrh na obnovu konania, nie je žiadnym novým dôkazom alebo skutočnosťou, ktorými by sa menila dôkazná situácia, z ktorej správny orgán v konaní o prepustení vychádzal. Poukázal na to, že dôvodom oslobodenia žalobkyne spod obžaloby nebol záver trestného súdu o tom, že skutok, ktorý sa jej v trestnom konaní kládol za vinu, sa nestal, ale skutočnosť, že žalobkyňa jeho spáchanie nebolo dostatočne preukázané. Zastával názor, že pokiaľ žalobkyňa mala

za to, že skutkový stav tvoriaci podklad rozhodnutia o jej prepustení, nebol zistený dostatočne, resp. že skutkové závery správneho orgánu nezodpovedali obsahu administratívneho spisu, mohla sa obrátiť na správny súd so žalobou o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia a v konaní o návrhu na obnovu personálneho konania voči žalobkyni nie je priestor na revíziu rozhodnutia o prepustení len na podklade oslobodzujúceho rozsudku trestného súdu, ktorý bol výsledkom paralelne prebiehajúceho trestného konania nezávislého od personálneho konania, v ktorom bol správny orgán oprávnený a povinný samostatne posúdiť intenzitu a okolnosti porušenia služobnej prísahy a služobných povinností zo strany žalobkyne.

Krajský súd tvrdenie žalobkyne, že nadriadený v personálnom konaní nebol oprávnený nahliadnúť do spisu v trestnej veci a použiť v personálnom konaní zistenia, najmä z výpovede žalobkyne v uvedenom konaní, považoval za účelové a mylné. Konštatoval, že oprávnenie nadriadeného žalobkyne nahliadať do trestného spisu vyplynulo z § 65 ods. 1 Trestného poriadku a z nadväzujúceho súhlasu vyšetrovateľa konajúceho v predmetnej veci. Poukázal na to, že aj v tomto prípade platí, že uvedené tvrdenia mohla žalobkyňa prezentovať v súdnej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o jej prepustení zo služobného pomeru príslušníčky PZ.

Krajský súd k námietkam o formálnych nedostatkoch napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobkyne na obnovu konania konštatoval, že prvopis rozhodnutia i žalobkyni doručený rovnopis obsahujú všetky náležitosti ustanovené v § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., z ktorého pohľadu nevidel v napadnutom rozhodnutí žiadnu nezákonnosť.

Žalobu, ktorou sa domáhala žalobkyňa preskúmania a zrušenia napadnutého rozhodnutia vo veci zamietnutia návrhu žalobkyne na obnovu konania podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Konanie o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia ministra vnútra SR zo dňa 12.8.2005 č. KM-108/PK-2005 zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu oneskoreného podania žaloby na súd, pretože napadnuté rozhodnutie bolo žalobkyni doručené do vlastných rúk dňa 18.8.2005, dvojmesačná lehota na podanie žaloby o preskúmanie tohto rozhodnutia uplynula dňom 18.10.2005, s poukazom na to, že dvojmesačná lehota na podanie žaloby je lehotou prepadnou, ktorej uplynutím možnosť preskúmania tohto rozhodnutia podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zanikla a zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na jej neúspech v konaní.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe vyhovel, posudzujúc jej odvolanie podľa obsahu podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2. Žalobkyňa namietala, že súd prvého stupňa jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, pretože napriek riadnemu ospravedlneniu jej právneho zástupcu, pojednával vo veci v jej neprítomnosti a meritórne vo veci rozhodol. Vytýkala súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci, keď neprihliadol na skutočnosti, z dôvodu ktorých podala návrh na obnovu konania, pretože tieto nespočítali len v nezákonnom nahliadnutí do trestného spisu, v ktorom figurovala ako podozrivá, ale aj v iných skutočnostiach uvedených v jej návrhu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že v odvolacom konaní sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, postupoval v konaní a rozhodol vo veci v súlade

so zákonom, a preto považuje preskúmané rozhodnutie za zákonné. Nesúhlasil s dôvodmi žalobkyne uvedenými v jej odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl., bez pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu ministra vnútra SR zo dňa 3.6.2008 č.p.: SLV-51/PK-2008, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobkyne zamietol, ktorým rozhodnutím bol zamietnutý návrh žalobkyne na obnovu konania a zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR č. KM-108/PK-2005 zo dňa 12.8.2005, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia ministra vnútra SR zo dňa 3.6.2008 a splnenia podmienok súdneho prieskumu jeho rozhodnutia zo dňa 12.8.2005.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo najmä posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu ministra vnútra SR zo dňa 3.6.2008 č.p.: SLV-51/PK-2008 a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bol zamietnutý návrh žalobkyne na obnovu personálneho konania o jej prepustení zo služobného pomeru príslušníčky PZ s konečnou platnosťou.

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa pochybil, keď napadnutý rozsudok doručil len žalobkyne, ktorý jej bol doručený dňom 22.6.2010, napriek tomu, že bola v konaní zastúpená advokátom. Odvolací súd takéto pochybenie súdu prvého stupňa odstránil a rozsudok krajského súdu doručil právnomu zástupcovi žalobkyne, ktorý jeho doručenie potvrdil dňom 7.10.2010. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne doručené krajskému súdu dňa 13.7.2010 (podané na poštovú prepravu dňa 8.7.2010) za podané v zákonnej lehote. Odvolanie žalobkyne odvolací súd posudzoval podľa jeho obsahu v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p., z ktorého dôvodu dospel k záveru, že z podania jej odvolania vyplýva, že napáda rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, nesúhlasiac s dôvodmi, pre ktoré jej žaloba bola zamietnutá, s poukazom na nesplnenie zákonných podmienok jej prepustenia zo služobného pomeru príslušníčky PZ a namietajúc procesné pochybenie krajského súdu, keď vykonal pojednávanie vo veci, na ktorom aj rozhodol v merite veci bez jej účasti, napriek riadnemu ospravedlneniu jej právneho zástupcu.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi ostala sporná najmä otázka, či oslobodenie prepusteného príslušníka PZ spod obžaloby za skutok, ktorý sa mu súčasne kládol za vinu pri jeho prepustení zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy a služobných povinností, možno posudzovať za takú novú skutočnosť alebo dôkaz, na základe ktorého sú splnené podmienky na obnovu personálneho konania, v ktorom bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Z tohto dôvodu odvolací súd zameral svoju pozornosť k uvedenej spornej otázke.

Podľa § 245 ods. 1 až 5 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad).

Ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Z citovanej právnej normy vyplýva vôľa zákonodarcu upraviť podmienky prípustnosti obnovy konania tak, že účastník konania týmto mimoriadnym opravným prostriedkom môže napadnúť právoplatne rozhodnutie len v taxatívne vymedzených prípadoch, a to a) ak sa dodatočne zistia skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť, teda ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; b) a tieto skutočnosti by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, teda ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podstatnou náležitosťou návrhu na obnovu konania je uvedenie dôvodov obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola prepustená zo služobného pomeru príslušníčky PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 237 zo dňa 30.5.2005, pretože svojím konaním porušila služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom skutkom, ktorý bol súčasne predmetom trestného konania vedeného voči žalobkyni; rozklad žalobkyne proti tomuto personálnemu rozkazu minister vnútra SR rozhodnutím zo dňa 12.8.2005 č. KM-108/PK-2005 zamietol a personálny rozkaz potvrdil, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2005, žalobu o preskúmanie uvedeného rozhodnutia žalobkyňa na súde nepodala; návrhom doručeným žalovanému dňa 30.5.2007 žalobkyňa žiadala obnovu konania vo veci jej prepustenia zo služobného pomeru príslušníčky PZ s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 2To 222/2006-351, ktorým bol rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 29T 159/2005-313 zo dňa 10.5.2005 zrušený a žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mala dopustiť na rovnakom skutkovom základe ako konania, ktorý jej bol kladený za vinu pri porušení služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom; dôvodom oslobodenia žalobkyne spod obžaloby bola skutočnosť, že nebolo dokázané, že uvedený skutok spáchala; rozhodnutím zo dňa 27.2.2008 č.p. SPC-324/1-2007 žalovaný zamietol návrh žalobkyne na obnovu konania, pretože nezistil skutočnosti odôvodňujúce obnovu konania vo veci jej prepustenia zo služobného pomeru príslušníčky PZ podľa § 192 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.; na základe ňou podaného rozkladu minister vnútra SR rozhodnutím č.p.: SLV-51/PK-

2008 zo dňa 3.6.2008 (napadnuté žalobou) jej rozklad zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti v danej veci sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zákonným predpokladom pre obnovenie právoplatne skončeného konania podľa zákona č. 73/1998 Z.z. je zistenie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť, teda ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a súčasne tieto skutočnosti alebo dôkazy by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, teda ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Prostredníctvom obnovy konania nemožno riešiť skutkové nedostatky správneho rozhodnutia v pôvodnom správnom konaní.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ministra vnútra zo dňa 3.6.2008 č.p. SLV-51/PK-2008, ako aj prvostupňového rozhodnutia žalovaného a postupu im predchádzajúceho zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávacom prípade uvedené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania o prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru splnené neboli.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa ako dôvod na obnovu pôvodného konania uviedla, že bola rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 2To 222/2006-351, ktorým bol rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 29T 159/2005-313 zo dňa 10.5.2005 zrušený, oslobodená spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mala dopustiť na rovnakom skutkovom základe ako konania, ktorým mala porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom.

Odvolací súd taktiež zastáva názor, že skutočnosť, že žalobkyňa po právoplatnom skončení personálneho konania, v ktorom bola prepustená zo služobného pomeru príslušníčky PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., pretože svojím konaním porušila služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, bola oslobodená spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mala dopustiť na rovnakom skutkovom základe ako konania, ktorým mala porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, nie je možné považovať za novú skutočnosť a rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 2To 222/2006-351 za nový dôkaz, ktoré okolnosti neboli bez jej viny v čase konania známe a nemohla ich uplatniť a ktoré by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie v zmysle § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

Zákonnosť rozhodnutia a postupu správnych orgánov v konaní, predmetom ktorého je prepustenie príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru, sa posudzuje v zmysle ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., ide o samostatné personálne konanie, ktoré je nezávislé od výsledkov trestného konania, a preto ho nie je ani možné spájať s trestným konaním. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt zhodným skutkom dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. Z uvedených dôvodov oslobodzujúci

trestný rozsudok predložený žalobkyňou sám osebe nie je dôkazom, že žalobkyňa sa nedopustila protiprávneho konania uvedeného v rozhodnutí žalovaného, ktorým bola prepustená zo služobného pomeru príslušníčky PZ.

Správny bol preto názor krajského súdu, že oslobodzujúci rozsudok, o ktorý žalobkyňa oprela návrh na obnovu konania, nie je novým dôkazom alebo skutočnosťou, ktorými by sa menila dôkazná situácia, z ktorej správny orgán v konaní o prepustení vychádzal, s poukazom na to, že dôvodom oslobodenia žalobkyne spod obžaloby nebol záver trestného súdu o tom, že skutok, ktorý sa jej v trestnom konaní kládol za vinu, sa nestal, ale skutočnosť, že žalobkyne jeho spáchanie nebolo dostatočne preukázané. Aj podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ žalobkyňa mala za to, že skutkový stav tvoriaci podklad rozhodnutia o jej prepustení, nebol zistený dostatočne, resp. že skutkové závery správneho orgánu nezodpovedali obsahu administratívneho spisu, mohla sa obrátiť na správny súd so žalobou o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, keďže v konaní o návrhu na obnovu personálneho konania voči žalobkyne nie je priestor na revíziu rozhodnutia o prepustení len na podklade oslobodzujúceho rozsudku trestného súdu, ktorý bol výsledkom paralelne prebiehajúceho trestného konania nezávislého od personálneho konania, v ktorom konaní bol správny orgán oprávnený a povinný samostatne posúdiť intenzitu a okolnosti porušenia služobnej prísahy a služobných povinností zo strany žalobkyne a uvedené platí aj pokiaľ žalobkyňa namietala, že nadriadený v personálnom konaní nebol oprávnený nahliadnúť do spisu v trestnej veci a použiť v personálnom konaní zistenia z jej výpovede v tejto trestnej veci.

Odvolací súd neprihliadol na námietku žalobkyne, že súd prvého stupňa jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, pretože napriek riadnemu ospravedlneniu jej právneho zástupcu, pojednával vo veci v jej neprítomnosti a meritórne vo veci rozhodol.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie súdu dňa 12.5.2010 bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené dňa 29.4.2010 a právny zástupca žalobkyne sa na pojednávanie súdu ospravedlnil faxom doručeným súdu dňa 11.5.2010 z dôvodu, že v tomto termíne je na vyšetrovacích úkonoch v trestnej veci na ORPZ Prievidza a súčasne žiadal odročenie pojednávania.

Podľa § 250g ods. 2 O.s.p. ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti, konanie sa nesmie z toho dôvodu prerušiť.

Podľa § 119 ods. 1 veta prvá O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa nepovažoval žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania a jeho ospravedlnenie za včasné a dôvod ospravedlnenia za závažný dôvod pre odročenie pojednávania.

Účastníci konania sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania, ktorá právna úprava platí aj pre ich právnych zástupcov, pokiaľ súd nariadi pojednávanie, na ktoré ich predvolá, je ich povinnosťou sa na pojednávanie súdu dostaviť, pokiaľ účastníci sa na pojednávanie nedostavia a svoju neúčast ospravedlnia, je na úvahe súdu posúdiť,

či dôvod ospravedlnenia možno posudzovať ako dôležitý majúci za následok odročenie pojednávania. Pokiaľ v danej veci súd prvého stupňa dôvod právneho zástupcu žalobkyne nepovažoval za dostatočne závažný pre odročenie pojednávania, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nevybočil zo zásad právnej úpravy ustanovujúcej podmienky odročenia pojednávania súdu, s prihliadnutím na to, že predmetom preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je posúdenie právnej otázky na základe žaloby, v ktorej žalobca bol povinný uviesť všetky dôvody, pre ktoré považoval preskúmané rozhodnutie za nezákonné a na neskôr uplatnené dôvody súd nemohol ani prihliadnuť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa svojím postupom žalobkyni neodňal možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania v dôsledku jej neúspechu v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. novembra 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth